तुंगौईषदुन्नतीगुन्फीअरुणनखवाताश्वतेषांदीधितिभिः तथानवाः कोमलाअंगुन्यः अंगुष्ठीचतान्येवदलानि तैश्वविलसच्छोभमानंपादपंकजंय
स्यतम् ॥ ५० ॥ महार्हामणिवातायेषुतैःकिरीटादिभिः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पृथक्षृथक् भावोऽभिन्नायोयेषातस्त्रचमानिस्तूयमानं स
नकादिभिर्वस्तिति ब्रह्मायैर्महेश्वरद्दति मरीच्यादिभिर्द्धिजोत्तमेः परः प्रजापितिरिति ॥५३ ॥ वसुरुपिरचरः प्रव्हादनारदवसवः प्रमुखामुख्याये
शितः परदेवतिमितिचश्रेष्ठिर्वचोभिः पृथग्भावैर्वचोभिरितिवा ॥ ५४ ॥ विद्याविद्येजीवानांमुक्तिसंसृतिहेतूमायातयोःकारणंशक्तिःव्हिदिनीसंवि

तुंगगुल्फारुणनखवातदीधितिभिर्दतम्॥ नवांगुल्यंगुष्ठद्छैविंत्सत्याद्पंकजम्॥ ५०॥ सुमहार्हमणिवात किरीटकटकांगदैः॥ किटसूत्रवससूत्रहारनूपुरकुंडलैः॥ ५१॥ आजमानंपद्मकरंशंखचकगदाधरम्॥ श्रीव स्ववससंआजत्को सुभंवनमालिनम्॥५२॥ सुनंदनंदप्रमुखैःपार्षदैः सनकादिभिः॥ सुरेशैर्वसरुद्राधैन्व भिश्विद्विजोत्तमैः॥ ५३॥ प्रहादनारदेवसुप्रमुखैर्भागवतोत्तमैः ॥ सूयमानंप्यभावैवचोभिरमलासभिः॥५४॥ श्रियापुष्ट्यागिराकांत्याकीर्त्यानुष्वंलयोर्ज्ञया॥विद्ययाऽविद्ययाश्वस्यामाययाचनिषेवितम्॥५५॥ विद्येष्यमुश्वरांप्रीतोभक्त्यापरमयायुनः॥ दृष्यत्तनृरुहोभावपरिक्किन्नात्मलोचनः॥५६॥ गिरागद्भद्याऽस्तो पीत्सत्वमालंब्यसाल्वतः॥ प्रणम्यमूर्प्राऽविह्नः कृतांजलिपुदःशनैः॥ ५७॥ इतिश्रीभागवनेमहापुराणे दशमस्कंथेऽकूरप्रतियानेएकोनचल्वारिंशोऽध्यायः॥ ३९॥ ॥ ७॥ अकूरउवाच नतोऽस्पहंला खिलहेनुहेनुंनारायणंपूरुषमाद्यम्ययम्॥ यन्नाभिजातादरविंदकोशाद्क्षाऽविरासीद्यतएषलोकः॥ १॥

त्ज्ञानमाभिरन्याभिश्वनिषेवितम् ॥ ५५ ॥ विलोक्यसुभूशंपीतः अस्मत्कष्णोऽसावेवंभूतःपरमेश्वरइतिज्ञात्वेति ॥ ५६ ॥५७ ॥ इतिदशमेटी कायामेकोनचत्वारिंशः ॥ ३९ ॥ ॥ छ ॥ चत्वारिंशेततोऽकूरःकृष्णंमत्वेश्वरेश्वरम् प्रणम्यभक्त्यातृष्टावसगुणागुणभेदतः ॥ १ ॥ श्रीकृष्णं प्रणमितनतोऽस्मीति हेकृष्णत्वात्वांनतोऽस्मि त्वमस्मात्पतृच्यः कुतोमांबालंनतोऽसितचाह आद्यंपुरुषमव्ययंचानादिनिधनमित्यर्थः कुतएतत् अखिलहेतून।हेतुम् सतुनारायणः नाहमितिचेत्तचाह् नारायणंत्वाम् किनारायणइतिमास्तौषि काऽत्रस्तुतिः सत्यमेवत्याह् यन्नाभिजातादिति यतोवस्रणः ॥ १ ॥